

Градината на народите

(ромска приказка от Йосиф Нунев)

Някога, преди много години, един владетел решил да затрие всички роме в царството си. Като чула за това, царицата отишла при него и го помолила да се поразходят из царската градина. Посочила му цветята и го запитала:

– Царю, защо си наредил в тази градина да посадят толкова различни цветя, а не си пожелал цялата да бъде с любимите ти рози?

– Така е по-красива и повече радва очите, царице!

– Щом е така, защо тогава си решил да изтребии ромите в царството ни? Та нали и народът е като цветята в градината – в пъстротата е неговата хубост.

Сепнал се царят и се отказал да изтребва ромите, а царицата те нарекли своя закрилица.

